

kun skee gjennem en ny Lov om Reservecfondens Bestyrelse, hvori der indføres Clausuler, som ikke findes i den nuværende; men saalænge den nuværende Lov gjælder, har Ministeren den Bemyndigelse, som man her vil paatvinge ham. Man har derfor, da man ikke kan paavise Nogetsomhelst i Loven om Reservecfondens, som skulde binde ham, talt om det almindelige Diemed og Formaal for Reservecfondens. I denne Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at hvad Reservecfondens først og fremmest skal, er at anbringe Pengene paa en sikker Maade, saa at de give gode Renter; men ere de ublaante til Finantsministeren, som giver 4 pCt., saa ere disse Diemed opnaaede. Det er ganske vist ønskeligt ved Siden deraf, at de ere disponible (Hør!), og jeg maa erkjende, at med Hensyn til de omspurgte Summer er der lagt et Vaand paa Disponibiliteten, men paa den anden Side maa det erindres, at der er en uopløselig Strid mellem Sikkerhed og god Rente paa den ene Side og Disponibilitet paa den anden; begge Dele kunne umuligt paa engang opnaaes, og derfor seer man, at naar der er Tale om den egentlige Kassebeholdnings Forrentning, er man meget glad ved at kunne udbringe 1 pCt. deraf, idet man er nødt til at udlaane den paa det Vilkaar, at man kan raade derover til en enhver Tid, eller med kort Var- sel, hvoraf følger, at man kun kan opnaae en flet Rente. Det er derfor ganske naturligt, at en saadan Fond anbringes paa forskjellige Maader, hvorved de forskjellige Diemed naaes, og nu er jo en heel Deel af Reservecfondens, ja hele Resten af den anbragt i saadanne Pa- pիրer, som til enhver Tid kunne afhændes. Om det i og for sig er finantsielt rigtigt at anbringe Pengene i disse nye Papիրer, er et andet Spørgsmaal, og derfor er det ogsaa min Mening, at der fra et finantsielt Standpunkt maa kunne reises Tvivl om Hensigtsmæssig- heden; men der kan ikke reises Tvivl om De-

rettiggelsen, og man kan ikke sige, at det er ufors- eneligt med Reservecfondens Natur at sætte en Deel af Capitalen fast paa en Maade, som for nogle Aar binder dens Anvendelse, naar det kan skee paa en sikker Maade og mod en god Rente. Endelig har man meent, at det ikke vedkom Reservecfondens at under- støtte offentlige Foretagender eller at holde offentlige Papիրer i Cours. I begge Henseen- der maa jeg være af den modsatte Me- ning. Det er en af de vigtigste An- vendelser af Reservecfondens, at man berved har det i sin Magt at fremme store og nyttige Foranstaltninger, der udtræve betydelige Penge- ressourcer, og som ad anden privat Bei van- skeligt kunne udføres. Det er netop Noget, man ved tidligere Leiligheder oftere har gjort gjældende, at Finantsministeren ikke var beret- tiget til blot at see paa den finantsielle Side, at betragte sig blot som Banquier, men at han tillige maatte have et aabent Die for de store materielle Interesser, som paa mange Maader kunne fremmes ved Understøttelse, naar denne kan forenes med en antagelig Sikkerhed for de anbragte Midler. At nu den nyeste Jernbane maa betragtes som et nyttigt og vigtigt Fore- tagende, maae ikke blot de, der som den ærede Landstingsmand foran mig (Carlsen) ansee selv dette Foretagende for i og for sig over- maaede hensigtsmæssigt og ønskeligt, indrømme, men det maa enhver Rigsdagsmand indrømme; thi det er begrundet ved en Lov, som er anta- gen af begge Thing og stadfæstet af Kongen. Derved er der givet en legal officiel Betegnelse af, at det er et offentligt Foretagende, som maa have Statens Faveur, og hvad saa end en en- kelt Mand kan mene om dette Spørgsmaal eller ikke, troer jeg, at enhver Minister ialtfald maatte være berettiget til at betragte det saa- ledes, at han havde den største Opfordring til i Gjærningen at vise sin Tro.